

EXCERPTA E SCHOLIIS (Anth. et Buc. EMU)

1, 2 ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τῶν δύο πρώτων στίχων αὕτη ἡ Πηνελόπη ἐγέννησε Πᾶνα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ τὴν Πηνελόπην Οὐδενὸς εὐνάτειραν ἐπεὶ γυνὴ ἦν Ὀδυσσεύως, ὅς Οὔτιν ἑαυτὸν ἐκάλεσεν [Od. 9. 366]. Μακροπτολέμου δὲ μητέρα τοῦ Τηλεμάχου· τὸ γὰρ τῆλε μακράν ἐστι, πόλεμος δὲ ἡ μάχη. μαῖαν δὲ ἀντιπέτρου φησὶ τὴν αἶγα τὴν μαιευσαμένην τὸν Δία· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς, ἐπειδὴ ἀντ' αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ Κρόνῳ, ἐτράφη δὲ ὑπὸ αἰγὸς τῆς Ἀμαλθείας. Ἰθυντῆρα οὖν τῆς τροφοῦ τοῦ Διός, τουτέστι τῆς αἰγός, εἶπε τὸν αἰπόλον.

3 οὐχὶ Κεράσταν· κέρας ἐστὶν ἡ θρίξ. ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τῆς Πηνελόπης γεγενῆσθαι αἰπόλον ἔφη, ἐστὶ δὲ αἰπόλος καὶ ὁ Κομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς Βουκολικοῖς [7. 78 sqq.], ὅτι κατακλεισθέντα αὐτὸν εἰς λάρνακα ἔθρεψαν μέλισσαι, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ τὸν Κομάταν λέγω· ταυροπάτορα δὲ εἶπεν τὴν μέλισσαν ἐπειδὴ σηπομένων τῶν ταύρων μελίσσας φασὶ γίνεσθαι.

4 ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον ὅς τῆς Πίτυος ἠράσθη. πιλιπὲς δὲ τέρμα σάκους εἶπεν τὴν Πίτυν ἐπειδὴ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος Ἰτυς καλεῖται. ἐλλείπει οὖν αὐτῇ τὸ π̄ πρὸς τὸ εἶναι πῖτυν.

5, 6 δίζων οὖν αὐτὸν εἶπεν ἐπειδὴ δύο ζώων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου. ὅς τῆς Ἥχοῦς ἠράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέροπα ἀπὸ τοῦ μὴ ὄλην ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνὴν ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον· γηρυγόνην δὲ ἐπειδὴ ἐκ τῆς γήρυος, τουτέστι τῆς φωνῆς, τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμώδης, τουτέστι πνευματική.

7, 8 ὅς μουσικῶς ἔπηξε τὴν σύριγγα. εἶπεν δὲ αὐτὴν ἔλκος ἐπεὶ εἶδος τί ἐστὶν ἔλκος οὕτω καλούμενον· ἀγαλμα δὲ πόθου, ἔπε. Σύριγγός· τινος ἠράσθη ὁ Πᾶν καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπειδὴ πρὸ ὥρας μετήλλαξε τὸν βίον, τὸ μουσικὸν ὄργανον ἐποίησεν καὶ οὕτω ἐκάλεσεν.

9, 10 ὅς τὴν ὑπερηφανίαν ἔπαυσε τὴν Περσικὴν καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο· φασὶ γὰρ ὅτι ἐναργῶς ὁ Πᾶν τοῖς Ἕλλησι συνεμάχησε κατὰ τῶν βαρβάρων. Ἰσαυδέα παπποφόνου· ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμου τοῦ Περσέως, ὅς τὸν πάππον αὐτοῦ τὸν Ἀκρίσιον ἀπέκτεινεν· τὴν δὲ Εὐρώπην Τυρίαν εἶπεν ἐπειδὴ ἡ Εὐρώπη ὑπὸ Διὸς ἀρπασθεῖσα ἐκεῖθεν ἦν.

11, 12 τῷ Πανὶ τὴν σύριγγα, τῶν ἀγροίκων ἐπέραστον κτῆμα, Θεόκριτος ἀνέθηκεν ὁ Σιμίχου παῖς. τυφλοφόρους δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους ἐπειδὴ πῆρας φοροῦσι· πῆρα δὲ καὶ τυφλὴ συνώνυμα. πᾶμα δὲ τὸ κτῆμα. Θεόκριτος δὲ Πάριν ἑαυτὸν εἶπεν ἐπειδὴ ὁ Πάρις τὰς θεὰς κρίνων ὑπὸ τιῶν Θεόκριτος ὠνομάσθη.

13 τῇ σύριγγι, ὦ Πᾶν, τὴν ψυχὴν χαίροις. βροτοβάμονα δὲ εἶρηκε τὸν Πᾶνα ὡς πετροβάτην ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ Δευκαλίωνα μύθου. φασὶ γὰρ ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπανιζόντων τῶν ἀνθρώπων λίθους λαβῶν ὁ Δευκαλίων ἀνθρώπους ἐποίει.

14 τουτέστιν ὁ οἶστρον ἐμβάλων τῇ Λυδῇ γυναικί. φασὶ γὰρ ὅτι ἡ Ὀμφάλη ἡ Λυδὴ οἶστρον εἶχε περὶ τὸν Πᾶνα πολύν. τὸ δὲ στήτη ἡ γυνή. Σαέττης δὲ τῆς Λυδῆς.

15, 16 ἡ Πηνελόπη τὸν Πᾶνα ἐγέννησε κατὰ μὲν τινὰ ἀπὸ Ἑρμοῦ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῶν μνηστήρων. ὁ Πᾶν δὲ <κλωποπάτωρ καθὸ> κλέπτου πατὴρ ἦν Ἑρμοῦ, ἀπάτωρ δὲ ὡς πολυπάτωρ. λαρνακόγυιον δὲ τὸν Πᾶνα ἐπεὶ χηλόπους ἐστὶ. λάρναξ δὲ ἡ χηλός.

17-20 ἡδὺ προσάδεις τῇ Ἥχοι· εἶπεν δὲ αὐτὴν ἔλλοπα ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τῇ φωνῇ· καλλιόπαν δὲ ἀπὸ τοῦ καλὴν ὕπα προφέρεσθαι· νήλευστον δὲ τὴν ἀόρατον.